

„Ogenj sem prišel metat na zemljo, in kaj hočem, razun da se užge?“ Luk. 12. 49. Wolfovo Sv. pismo V. 225 pa ima: „Ogenj sem prišel na zemljo prineset, in kaj hočem, kakor da se vname?“ Ne tajimo, da je tu in tam prestavljalec bolj pogodil pomen iz „vulgate“, kot pa Wolfovo Sv. pismo, a bolje bo menda, ako se v tiskanih zdelkih držimo jednega prevoda.

(Konec prihodnjič.)

Književno naznanilo. V kratkem izide „Lira in Cvetje“, zbirka lirinih pesnij, balad in dramatično delce v verzih „Ljudmela in Privina“, ali pokristijanjenje koroških Slovencev. Delce je spisal gosp. Fr. Zakrajšek, učitelj v Gorici; založita in izdasta je Ivan Dolinar in Avgust Bromic v Trstu. Cena knjižici je 55 kr. z vračunjeno poštnino. Naročnina naj se blagovoli poslati g. pisatelju v Gorico, Via Cocaria 22, ali pa na uredništvo „Jurija“, Farneto 323. Trst.

Gramatičké základy jazyka slovinského. Sepsal Fr. Vymazal, v Brně 1885, 8°, 126 str. Cena 70 kr. To je slovenska slovnica, namenjena češkemu narodu! Knjiga je posvečena prečestitemu gospodu dru. Gregorju Kreku, profesorju na graškem vseučilišči, ki je pregledal in popravil uvod. V uvodu g. pisatelj podaje Čehom kratke črtice iz književnosti slovenske; potem v 20. §§. tolmači ter z obilo vzgledi pojasnuje vso slovniško tvarino novoslovensko. Vzglede so zajeti iz „Kresa“, „Ljubljanskega Zvona“, Novega zakona, Miklošičevega berila in iz Sketove slovnice. Slovnici je pridejano berilo, v katerem čitamo spet sestavke iz „Kresa“ („Mirko Vogrin“), „Ljubljanskega Zvona“ (Trdinovo „Vinsko modrost“) Jenkov „Naprej“, Kopitarjev, Preširnov, Slomškov in Krekov životopis, več krajših člankov in zlasti mnogo pesmij Preširnovih, med njimi tudi „Krst pri Savici“. Knjiga ima lep namen, seznaniti Čeha z našim jezikom, s katerem mislijo „že je nejtěžším nářečím slovanským“. Bog daj, da bi ga dosegla!

Književnost hrvaška. — Kakor pri nas, tako se tudi pri Hrvatih perijodični listi ali časopisi množé bolj, nego treba. Akopram se ne da tajiti, da perijodična literatura jako budi narodno zavest, vendar je tudi res, da ona pri malih narodih zavira pravi književni razvoj, ako se preveč pomnoži, kajti delavne moči se preveč drobé; ni ga, ki bi spisoval dobrih knjig; občinstvo čita skoraj same časopise, iz katerih se le površno izobrazuje, in ta površnost se potem prav rada poprime tudi značaja čitateljevega. A da jezik v časopisih, zlasti v dnevnikih, ne more vsegdar biti tako oglašen, kakor v knjigah, o tem se pazljivi čitatelj lahko vsak dan sam prepriča. Hrvati imajo že tri šolske časopise, a mesca avgusta jim je profesor G. Fleišer v Belovaru jel izdavat četrtga. Ta „Tumač“ za učitelje srednjih in ljudskih šol izhaja 1. in 15. vsacega meseca in stoji na pol leta 2 gld. Hrvaški listi so kar odločno rekli, da tega lista ni bilo treba, če tudi gospod urednik trdi, da takšnega lista Hrvati doslé še niso imeli, kajti dosleden svojemu imenu bode „Tumač“ učiteljem samó tolmačil. — V Zadru jel je z geslom „Bogu i Hrvatskoj“ izhajati zabavno-poučni list „Hrvatska“ po dvakrat na mesec. Stoji na leto 4 gld., a ureduje ga J. Prodan. — „Narod“ v Spletu je začel donášati prílogo „Split“ namenjeno preprostemu hrvaškemu ljudstvu v Spletu. — „Šumarski list“ v Zagrebu od novega leta namesto po šestkrat na leto izhaja vsak mesec.

Izmed plodov, ki jih je obrodila „lepa knjiga“, nam je na prvem mestu omeniti „Nove pjesme“ od dra. Stef. Ilijaševiča. Ilijaševičeve pesme so se zmeraj odlikovale po dovršeni svoji obliki, a ne da bi s tem hoteli kratiti vrednost vsebini. Niti „nove pjesme“ ne zaostajajo mnogo za starejšimi svojimi sestrami, akopram